

OPERAPLUS.CZ

1. Laterna fest (4): Hora mladýma očima

18.05.2024 operaplus.cz

Odkaz na originál

Klíčová slova: NDM (3); divadlo (2); moravskoslezské (2); Národní (2); divadla; moravskoslezského; Národního

Laterna fest se 13. května zavděčil nejen obecenstvu milujícímu humor, ale také publiku z tanečního světa hostováním souboru baletu **Národního divadla**

moravskoslezského s choreografií izraelského tvůrce Ohada Naharina s názvem Hora. Krása, dokonalost, jemnost a drsnost těla se skvěla v čistém prostoru ve fluorescentní zelené barvě. Ojedinělý zážitek choreografie jedné z nejvýznamnějších osobností současné světové taneční scény, v podání tanečníků ostravského divadla, přinesl do Prahy radost a potlesk ve stoje. Opona Nové scény ND otevírá jeviště vsazené do zářivě zelené barvy a vytváří tak specifický prostor pro jedenáct tanečníků. S názvem Hora v hlavě se mi zároveň otvírá obraz přírody, kde směrem k divákům krácejí performeři, kteří se postupně během celého trvání představení přetvářejí ve zvířecí podoby a zpět v postavy ztvárňující lidskost krásnou, odpuzující i přirozenou. I když slovo Hora v původním záměru Naharina znamená v balkánských jazycích lidový tanec a ve španělsky mluvících oblastech výraz pro čas či hodinu, její význam v českém jazyce coby strmého vyvýšení v krajině se od charakteru představení také příliš daleko neodklání. Naharinova inspirace v lidových tancích je zajímavou myšlenkou, poněvadž tance byly původně spojované s ranými sionistickými osadníky, kteří ve dne dláždili silnice a pak celou noc protančili, otevřeli svá srdce a sdíleli sen o nové, progresivní společnosti. I když se pro inspiraci sahá ke starým kořenům, můžeme v inscenaci Hora najít momenty, které jsou v současnosti stále aktuální, jako je úcta k individualitě a ohled k vnitřním emocím.

Začátek představení provázel upřený pohled jedenácti tanečníků do hlediště. Seděli v černém jednoduchém nenápadném kostýmu na lavičce v zadní části scény. Pohled ve mně vyvolával provokaci, vzbuzoval jakýsi neklid a očekávání, co přijde dál, jaký souboj tanečníci na jevišti předestrou. A opravdu, v energickém nabití, ať už šlo o sóla nebo duety nebo skupinovou práci, si tanečníci udrželi napjatou energii, a to i když zrovna seděli v pozadí na lavičce. Narůstala sóla, která se však současně slévala do skupinových choreografií, v nichž se všichni vraceli do souzvuku. Zelená barva prostoru a velmi výrazná lavice v zadním plánu připomínala fotbalové hřiště čili prostor pro zápas s tělem. Tanečníci se, ve sportovním slova pojetí, doslova střídali. Designér inscenace Avi Yona Bueno , řečený Bambi zvolil tuto zářivou zelenou barvu scény hlavně kvůli zvýraznění pohybu tanečníků. Tvrdil, že je v této barvě nejlépe viditelný detail pohybu.

Je zcela jasné, že jsme se přišli podívat na starší dílo, které však má potenciál být stále aktuálním. Současná technika, kterou jsme viděli, se však již přisuzuje spíše ke tradičním, kde diváka z tanečního světa žádný nový pohybový slovník nepřekvapí, ale může se nechat vtáhnout do světa preciznosti a vnímat, jak si tanečníci se svou rolí poradí a jak silně projeví jednotlivé významy každého pohybu. Soubor Batsheva Dance Company, který byl původcem inscenace Hora s premiérou v roce 2009, byl veden autorem Ohadem Naharinem k preciznosti a formován v jím vyvinuté taneční technice Gaga. Tu také použila choreografka a tanečnice Nataša Novotná ke zdokonalování výkonů ostravského souboru. Ten se svého úkolu chopil s odvahou a byl schopen si metodu, jazyk Gaga přivlastnit a využít v kompozici. Díky tomu byly výkony tanečníků na viditelně vysoké úrovni, a to zejména v rovině proměny techniky z neoklasické/moderní na současnou. Celá inscenace je obecně výzvou pro jakéhokoliv tanečníka odkudkoli na světě. Co je na inscenaci Hora dále specifické, je hudba. Vedle Debussyho, Wagnera, Griega a dalších zazněla hudba z filmů 2001: Vesmírná odysea a Hvězdné války , které navrhl a upravil Maxim Waratt , spolupracovník Ohada Naharina (elektronická úprava skladeb vychází z díla Isao Tomity). Tyto velkolepé tituly, které zná snad každý, jsou specifické pro choreografa a jeho styl dobývání světa ve své dramatičnosti.

V navazující diskuzi po představení zaznělo, že Ohad Naharin, který soubor sám přijel navštívit, neměl po generální zkoušce slov. Při přípravách, které se konaly v době uvádění Hory v New Yorku, se snažil témata, či pohybové nuance lehce aktualizovat. A tím, že zde není rozvíjen lineární příběh a inscenace je spíše sledem abstraktních epizod, mohou si tanečníci ve svých partech nacházet vlastní cestu porozumění k již tolikrát zpracovanému materiálu. Bylo totiž cítit, že každá část a pohyb měla silný podtext, nebyla jen o bravurní technice pohybu, ale byla podtržena jak kolektivním převzetím, tak svébytným uchopením myšlenky. Naharinova Hora v podání baletu **NDM** byla pro ten večer ojedinělým zážitkem a nebyla jsem nejspíš jediná, kdo byl nadšený z jejího zprostředkování díky letošnímu Laterna festu.

Hora Choreografie: Ohad Naharin

Světelný design a scéna: Avi Yona Bueno (Bambi)

Hudební aranžmá: Isao Tomita

Zvukový design: Maxim Waratt

Kostýmy: Eri Nakamura

Design lavice: Amir Raveh

Nastudování: Matan David, Hani Sirkis

Repetitorka: Nataša Novotná

Obsazení: Natalie Adamska, Elenenora Ancona, Andrea Díaz, Aurora Donadiós, Ida Frau, Yu Matsumoto, Rita Pires, Shino Sakurado, Alessio Corallo, Francesco Fasano, Hugo Fraresso, Simone Giroletti, Gene David Goodman, Barnaby James Packham, Mario Sobrino, Patryk Zamojski

Psáno z představení dne 13. 5. 2024, Laterna fest – festival Laterny magiky na Nové scéně ND.

Reportáž vznikla v rámci předmětu Teorie nonverbálního divadla na Katedře nonverbálního divadla pražské HAMU.

Soubor baletu **NDM** po představení Hora na Laterna festu (foto Jolana Haismanová) **Národní divadlo moravskoslezské** – Ohad Naharin: Hora (Arianna Marchiori, Mario Sobrino, Francesco Fasano, foto Serghei Gherciu)

Soubor baletu **NDM** po představení Hora na Laterna festu (foto Jolana Haismanová) **Národní divadlo moravskoslezské** – Ohad Naharin: Hora (Arianna Marchiori, Mario Sobrino, Francesco Fasano, foto Serghei Gherciu)

URL | <https://operaplus.cz/laterna-fest-4-hora-mladyma-ocima/>

[« zpět na začátek](#)

Laterna fest 2024 (4): Hora mladýma očima

[Anna Šefmová](#), 18.05.2024 12:36

Laterna fest se 13. května zavděčil nejen obecenstvu milujícímu humor, ale také publiku z tanečního světa hostováním souboru baletu Národního divadla moravskoslezského s choreografií izraelského tvůrce Ohada Naharina s názvem *Hora*. Krása, dokonalost, jemnost a drsnost těla se skvěla v čistém prostoru ve fluorescentní zelené barvě. Ojedinělý zážitek choreografie jedné z nejvýznamnějších osobností současné světové taneční scény, v podání tanečníků ostravského divadla, přinesl do Prahy radost a potlesk ve stoje.

Témata: [Balet Národního divadla moravskoslezského](#) [Laterna fest](#) [Laterna magika](#) [Nataša Novotná](#) [Ohad Naharin](#)

Soubor baletu NDM po představení *Hora* na Laterna festu (foto Jolana Haismanová)

Opona Nové scény ND otevírá jeviště vsazené do zářivě zelené barvy a vytváří tak specifický prostor pro jedenáct tanečníků. S názvem *Hora* v hlavě se mi zároveň otvírá obraz přírody, kde směrem k divákům kráčí performeři, kteří se postupně během celého trvání představení přetvářejí ve zvířecí podoby a zpět v postavy ztvárňující lidskost krásnou, odpuzující i přirozenou. I když slovo *Hora* v původním záměru Naharina znamená v balkánských jazycích lidový tanec a ve španělsky mluvících oblastech výraz pro čas či hodinu, její význam v českém jazyce coby strmého vyvýšení v krajině se od charakteru představení také příliš daleko neodklání. Naharinova inspirace v lidových tancích je zajímavou myšlenkou, poněvadž tance byly původně spojované s ranými sionistickými osadníky, kteří ve dne dláždili silnice a pak celou noc protančili, otevřeli svá srdce a sdíleli sen o nové, progresivní společnosti. I když se pro inspiraci sahá ke starým kořenům, můžeme v inscenaci *Hora* najít

momenty, které jsou v současnosti stále aktuální, jako je úcta k individualitě a ohled k vnitřním emocím.

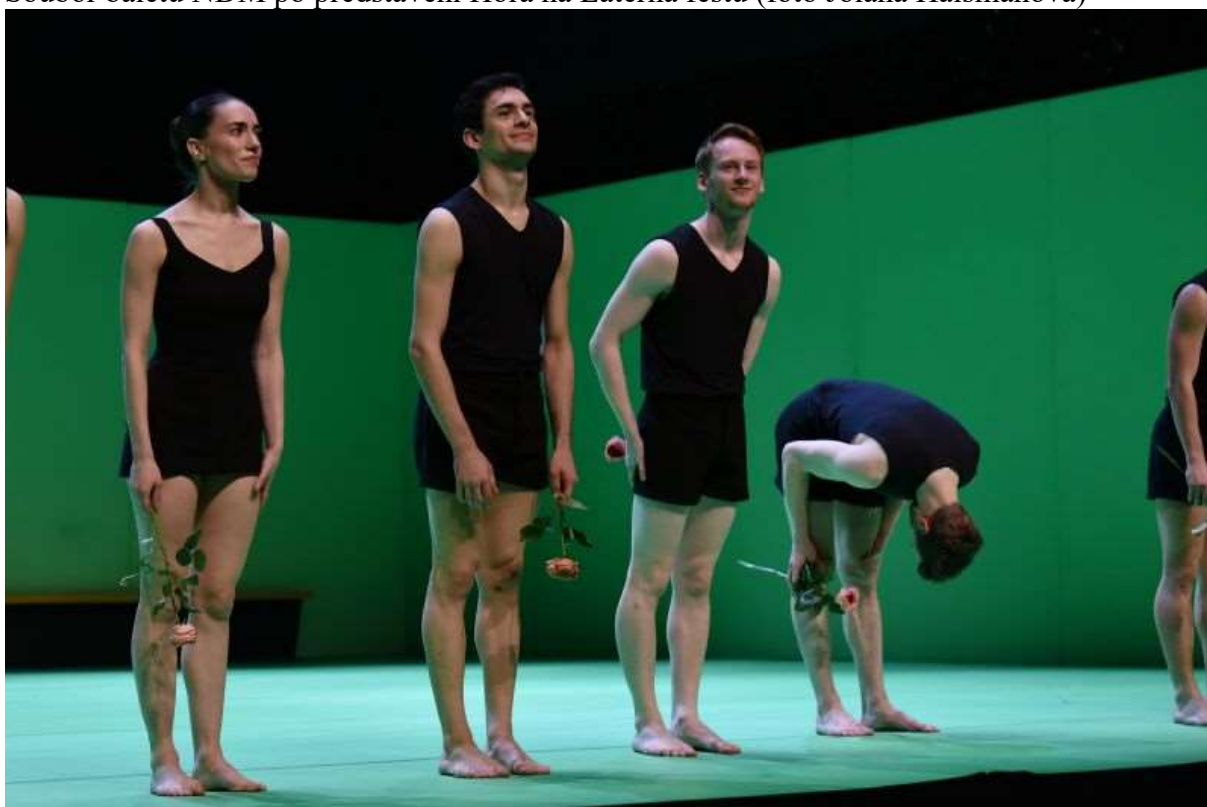

Národní divadlo moravskoslezské – Ohad Naharin: Hora (Arianna Marchiori, Mario Sobrino, Francesco Fasano, foto Serghei Gherciu)

Začátek představení provázel upřený pohled jedenácti tanečnicků do hlediště. Seděli v černém jednoduchém nenápadném kostýmu na lavičce v zadní části scény. Pohled ve mně vyvolával provokaci, vzbuzoval jakýsi neklid a očekávání, co přijde dál, jaký souboj tanečníci na jevišti předestřou. A opravdu, v energickém nabití, ať už šlo o sóla nebo duety nebo skupinovou práci, si tanečníci udrželi napjatou energii, a to i když zrovna seděli v pozadí na lavičce. Narůstala sóla, která se však současně slévala do skupinových choreografií, v nichž se všichni vraceli do souzvuku. Zelená barva prostoru a velmi výrazná lavička v zadním plánu připomínala fotbalové hřiště čili prostor pro zápas s tělem. Tanečníci se, ve sportovním slova pojetí, doslova střídali. Designér inscenace **Avi Yona Bueno**, řečený **Bambi** zvolil tuto zářivou zelenou barvu scény hlavně kvůli zvýraznění pohybu tanečnicků. Tvrdil, že je v této barvě nejlépe viditelný detail pohybu.

Soubor baletu NDM po představení Hora na Laterna festu (foto Jolana Haismanová)

Soubor baletu NDM po představení Hora na Laterna festu (foto Jolana Haismanová)

Je zcela jasné, že jsme se přišli podívat na starší dílo, které však má potenciál být stále aktuálním. Současná technika, kterou jsme viděli, se však již přisuzuje spíše ke tradičním, kde diváka z tanečního světa žádný nový pohybový slovník nepřekvapí, ale může se nechat

vtáhnout do světa preciznosti a vnímat, jak si tanečníci se svou rolí poradí a jak silně projeví jednotlivé významy každého pohybu. Soubor Batsheva Dance Company, který byl původcem inscenace *Hora* s premiérou v roce 2009, byl veden autorem Ohadem Naharinem k preciznosti a formován v jím vyvinuté taneční technice Gaga. Tu také použila choreografka a tanečnice Nataša Novotná ke zdokonalování výkonů ostravského souboru. Ten se svého úkolu chopil s odvahou a byl schopen si metodu, jazyk Gaga přivlastnit a využít v kompozici. Díky tomu byly výkony tanečníků na viditelně vysoké úrovni, a to zejména v rovině proměny techniky z neoklasické/moderní na současnou. Celá inscenace je obecně výzvou pro jakéhokoliv tanečníka odkudkoli na světě. Co je na inscenaci *Hora* dále specifické, je hudba. Vedle Debussyho, Wagnera, Griega a dalších zazněla hudba z filmů *2001: Vesmírná odysea* a *Hvězdné války*, které navrhl a upravil **Maxim Waratt**, spolupracovník Ohada Naharina (elektronická úprava skladeb vychází z díla **Isao Tomity**). Tyto velkolepé tituly, které zná snad každý, jsou specifické pro choreografa a jeho styl dobývání světa ve své dramatičnosti.

Beseda po představení *Hora* na Laterna festu (foto Jolana Haismanová)

Beseda po představení *Hora*, vlevo Nataša Novotná (foto Jolana Haismanová)

V navazující diskuzi po představení zaznělo, že Ohad Naharin, který soubor sám přijel navštívit, neměl po generální zkoušce slov. Při přípravách, které se konaly v době uvádění *Hory* v New Yorku, se snažil témata, či pohybové nuance lehce aktualizovat. A tím, že zde není rozvíjen lineární příběh a inscenace je spíše sledem abstraktních epizod, mohou si tanečníci ve svých partech nacházet vlastní cestu porozumění k již tolikrát zpracovanému materiálu. Bylo totiž cítit, že každá část a pohyb měla silný podtext, nebyla jen o bravurní technice pohybu, ale byla podtržena jak kolektivním převzetím, tak svébytným uchopením myšlenky. Naharinova *Hora* v podání baletu NDM byla pro ten večer ojedinělým zážitkem a nebyla jsem nejspíš jediná, kdo byl nadšený z jejího zprostředkování díky letošnímu Laterna festu.

Hora

Choreografie: Ohad Naharin

Světelný design a scéna: Avi Yona Bueno (Bambi)

Hudební aranžmá: Isao Tomita

Zvukový design: Maxim Waratt

Kostýmy: Eri Nakamura

Design lavice: Amir Raveh

Nastudování: Matan David, Hani Sirkis

Repetitorka: Nataša Novotná

Obsazení: Natalie Adamska, Elenenora Ancona, Andrea Díaz, Aurora Donadiós, Ida Frau, Yu Matsumoto, Rita Pires, Shino Sakurado, Alessio Corallo, Francesco Fasano, Hugo Fraresso, Simone Giroletti, Gene David Goodman, Barnaby James Packham, Mario Sobrino, Patryk Zamojski

Psáno z představení dne 13. 5. 2024, Laterna fest – festival Laterny magiky na Nové scéně ND.

Reportáž vznikla v rámci předmětu Teorie nonverbálního divadla na Katedře nonverbálního divadla pražské HAMU.